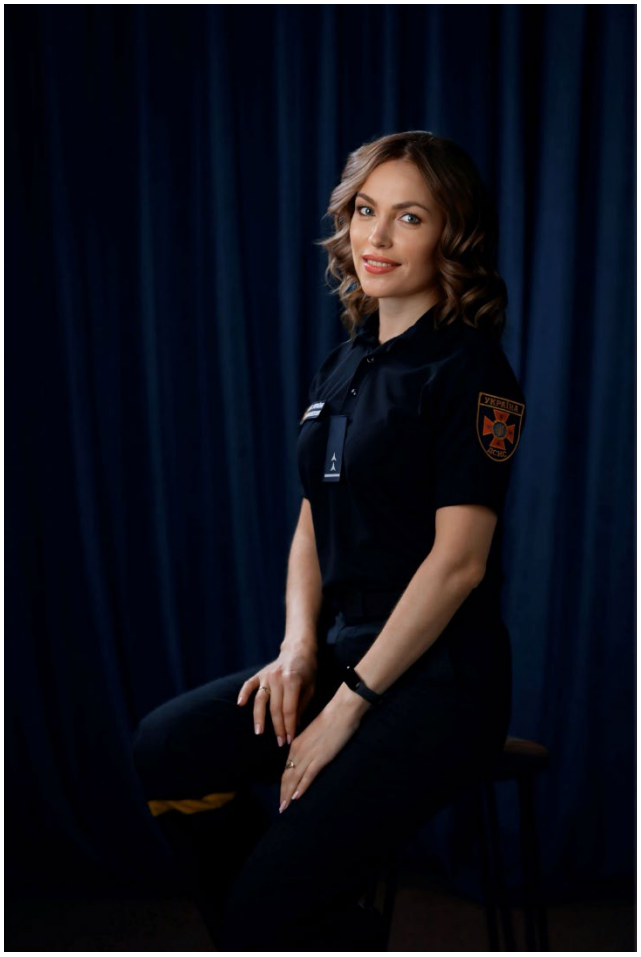
Історія Олени Гори — учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Серце в броні»

З дитинства Олена Гора мріяла рятувати життя. У 2010 році вона здійснила свою мрію й почала свій трудовий шлях в системі ДСНС України. З того часу її щоденна робота – це відповідальність за людські життя, витримка та готовність діяти в найскладніших обставинах.

Працюючи диспетчером в Донецькій області, Олена стає першим голосом допомоги для тих, хто телефонує під час пожеж та інших надзвичайних подій. За кожним дзвінком — людський страх, розгубленість і надія. У такі миті необхідно зберігати спокій, швидко оцінювати ситуацію та координувати дії рятувальників, адже іноді саме від рішення, ухваленого за лічені секунди, залежить чиєсь життя.

У 2017 році Олена продовжила виконувати свою місію в умовах бойових дій, допомагаючи людям, які опинилися в небезпеці. А повномасштабне вторгнення у 2022 році принесло важке особисте випробування: разом із чоловіком і двома неповнолітніми дітьми вона була змушена залишити рідну Волноваху. Ворог зміг зруйнувати її дім, але не її покликання. Олена продовжує службу, залишаючись відданою справі порятунку людей. Її щоденна робота потребує не лише професійних знань, а й залізної витримки, уважності та здатності зберігати холодний розум тоді, коли інші чекають на допомогу.

Її приклад — це також історія сімейної відданості службі. Чоловік Олени теж присвятив себе ДСНС, а їхній син мріє продовжити родинну справу та стати на варту безпеки людей.

Олена вірить у Перемогу й можливість повернутися додому. Її історія нагадує: справжня сила не означає відсутності страху чи болю. Це здатність залишатися вірною своєму покликанню навіть тоді, коли війна забирає найдорожче. Її серце — броня для тих, хто потребує порятунку, а її служба — щоденне підтвердження того, що мужність вимірюється готовністю допомагати.